

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1419/05
07.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Slobodana Spasića i Zvezdane Lutovac, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene JP "BB", koju zastupa VV i GG, radnici tužene, radi naknade štete, rešavajući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.broj 3668/04 od 26.1.2005. godine, u sednici veća održanoj 7.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.broj 3668/04 od 26.1.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.broj 8/99 od 30.6.2004. godine delimično je usvojen tužbeni zahtev tužioca, pa je tužena obavezana da tužiocu isplati na ime naknade štete za kuću koja se nalazila u DD, izgorele u požaru, iznos od 305.500,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 4.2.2004. godine pa do isplate, kao i na ime naknade štete za uništene stvari pokućstva iznos od 824.134,50 dinara, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.6.2004. godine pa do isplate, dok je tužbeni zahtev preko dosuđenog iznosa od 824.134,50 dinara pa do traženog iznosa od 1.365.344,30 dinara na ime naknade štete za uništene stvari pokućstva sa pripadajućom kamatom odbijen kao neosnovan. Istom presudom tuženi je obavezan da tužiocu isplati na ime troškova parničnog postupka iznos od 228.446,00 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja.

Rešavajući o žalbi tužene izjavljenoj protiv te presude Okružni sud u Novom Sadu je presudom Gž. 3668/04 od 26.1.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu u pobijanom usvajajućem delu.

Protiv te presude Okružnog suda u Novom Sadu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom tužene se pobijana presuda ne napada zbog drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

U provedenom postupku je utvrđeno da je na dan 25.7.1996. godine došlo do požara na porodičnoj kući tužioca koja je u tom požaru potpuno izgorela zajedno sa stvarima izgorela koje su se u to vreme u njoj nalazile. Uzrok požara je bio kratak spoj na kućnom priključku objekta i pravnosnažnom međupresudom prvostepenog suda od 14.6.2002. godine utvrđeno je da je tužena odgovorna za nastali požar odnosno da postoji osnov odgovornosti tužene za štetu koju je tužilac pretrpeo kao posledicu požara, te da u tom ne postoji doprinos tužioca. Kuća tužioca koja je izgorela u navedenom požaru bila je završena i useljena 1995. godine. Nalazom veštaka građevinske struke utvrđeno je da je njena tržišna vrednost pre požara iznosila 340.000,00 dinara a posle požara 34.500,00 dinara, te da postoji razlika u vrednosti od 305.500,00 dinara. Iskazom tužioca saslušanog kao stranke i svedoka utvrđeno je koje su se sve stvari od pokućstva nalazile u kući tužioca pre požara, a nalazom veštaka odgovarajuće struke utvrđeno je da je njihova vrednost po odbitku amortizacije u to vreme iznosila ukupno 824.134,50 dinara.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema članu 385. stav 3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su tuženu obavezali da tužiocu isplati na ime naknade štete, nastale prilikom navedenog požara, za uništenu stambenu zgradu tužioca i stvari od pokućstva, iznose koji su utvrđeni nalazima sudskih veštaka.

Naime, prema odredbi člana 173. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom delatnošću smatra se da potiče od te stvari, odnosno delatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, dok je odredbom člana 174. istog Zakona propisano da za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac, a za štetu od opasne delatnosti odgovara lice koje se njom bavi. U konkretnom slučaju odgovornost tužene zasniva se na napred navedenim zakonskim odredbama, što je utvrđeno međupresudom prvostepenog suda i da nema doprinosa tužioca u tome, odnosno da nema mesta primeni člana 177. istog Zakona čime bi se tužilac oslobodio odgovornosti za nastalu štetu. S tim u vezi neosnovano se u reviziji tužene ističe da nižestepeni sudovi nisu utvrđivali doprinos tužioca u nastaloj šteti.

Ukazivanje u reviziji da nižestepeni sudovi nisu pravilno utvrdili količinu uništenih stvari koje su se nalazile u kući tužioca, te da je samim tim i njihova protivvrednost previsoko utvrđena, se u suštini nižestepene presude pobijaju zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a kako se sa tog razloga prema izričitoj odredbi člana 385. stav 3. ZPP revizija ne može izjaviti, to ih ovaj sud nije uzimao u predmet posebne ocene niti obrazlagao.

Sa gore iznetih razloga, a na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

OK